144

28

AGAR, ET ISMAEL IN SOLITUDINE

Melodrama

DOCTORIS PAULI GINI

In Sacello Ven. Archiconfraternitatis

SANCTISSIMI

CRUCIFIXI

MODULIS EXPRESSUM

NICOLAO ROMALDO

ROMANO.

ROMÆ, Typis Jo. Franciſci Buagni. MDCCX.

Superiorum Facultate,

Digitized by Google

Digitized by Google

ARGOMENTO.

PEr compiacere Abramo à Sarra ſua moglie, ed obbedire al commandamento di Dio, vna mattina di buon ora diſcacciò di ſua caſa Agar ſerua della medeſima con Iſmaele ſuo figluolo; a queſti vagando per le Solitudini di Berſabea mancò l'acqua, che nel partir di caſa n'era ſtata conſegnato vn Otre pieno da Abramo: ne trouandoſi per la foreſta altra acqua, già l'aſſetato Iſmael moriua di ſete; Onde Agar tutta ſconſolata, non ſofrendole il cuore di vedere morire ſotto gl'occhi il caro figlio, ſi riſolſe à condurlo ſotto di vn Albero come fece, appartataſi ella in luogo poco lontano à piangere la ſua prole moribonda.

Mentre così piangendo, e quarelandoſi ſtaua le comparue vn Angelo, che la conſolò, dicendole che non temeſſe, perche Iddio haueua vdite le voci del ſuo figlio, e le fece ſapere, che poco diſcoſto l'iſteſſo Iddio le moſtraua vn pozzo d'acqua. A' queſte voci allegra, e contenta, corſe ſubito à riuedere il figlio, e trouatolo ancora viuo lo conduſſe al detto pozzo di acqua, e quiui gli diede il deſiderato riſtoro. Così nella Geneſi al cap. 21.

Digitized by Google

INTERLOCVTORES.

AGAR.

SARA.

ABRAHAM.

ANGELVS.

Digitized by Google

PRIMA PARS.

Sar. QVanta gaudia, quanta iubila
Mulcent Cor, & rapiunt me.
Ag. Quot mœrorum denſa nubila
Premunt Cor, occupant me.
Sar. Nox receſſit, *à 2.*
Ag. Lux acceſſit;
Sar. Agar fuit deluſa ſpe.
Ag. Vana fuit deluſa ſpe.
Sar. Quanta gaudia &c.
Ag. Quot mœrorum &c.
Sar. Agar famula mea
E' domo iam Abrahami
Cum nato deceſſiſti;
Affulſit tandem dies,
Clara dies optata,
Qua Sara fiat beata.
Hinc ergo procul hinc, aliò iacentes
Quære ſub Sole terras:
Et quorſum tendis Agar
Prouidus Amor Dei ſequatur te.
Ag. Gaude iam gaude ò Sara,
Fauſtos nunc ages annos.
Exul cum filio abiui orbata ſponſo
Felix & lœta viues.
Mihi ſemper in fletu, inter lamenta
Erunt vitæ momenta.
Amate Abraham fidelis
Vita fruar longè à te?
Ag. Quot mœrorum &c.
Sar. Quanta gaudia &c.
Ab. Agar dilecta mea,

Digitized by Google

Iſmael Iſmael mi ſoboles cara
Exules abijſtis gaudium vos cordis mei
Grata pax, dulcis vita, amor, voluptas.
Infelix & non morior
Tanto preſſus dolore?
Quis mihi dabit quis lacrymarum
Fontes & flumina?
Satis ad flendum,
Fletu ad mulcendum
Meum Cor amarum non ſunt duo lumina.

Ang. Abraham Abraham quid ploras,
Quò te rapuit affectus
Agar & Iſmaelis?
Exul vterque abivit;
Vox Dei locuta eſt, ſic placuit Deo.
Sile Abraham, ſiſte fletus,
Eſto lœtus,
Ponat animus mœrorem.
Diuus Amor fortis pugnet,
Ac expugnet
Nati & coniugis amorem. Sile &c.

Ab. Parce lugenti, parce ò bone Deus.
Infirma eſt enim caro,
Cor autem meum paratum
Ad tuum ſemper mandatum,
Promptus ſpiritus meus.
Parce lugenti, parce ò bone Deus.
Tu qui cordium ſenſum vides,
Noſcis æquè pium, ac reum,
Me nouiſti, & iam mea fides
Nota tibi, notum Cor meum.

Ang. O' vox Abrahamo digna!
O' viri excelſa fides,
Nobile, grande Cor, firma voluntas!

Quam

Quam cara Deo ſunt cordis dona .
Superni Luminis ,
Iubentis Numinis
Voces audire ,
Nutui obedire ,
O' quanta pariunt homini bona .
Quam &c.

Sar. Mi Deus benigne Pater
Abivit jam abivit
Cum nato Agar Ancilla ;
Audito vocis tuæ alto mandato
Eiecit eam Abrahamus .
A' laude Domini
Nunquam ceſſabo ;
Tuo ſancto Nomini
Semper cantabo .

Ag. Quæ grandis adhuc via in tot ærumnis
Datur nobis agenda ?
Laſſa trepidant membra
Fauces areſcunt ſiti , aquis exhauſtum
Vtrem cerno ; quem potum
Præſtabo tibi ò Fili ,
Quid agemus ? moriemur .
Bellvæ quæſo indicate
Vbi latitant aquæ ;
Deſerti vos & rupes
Venam de molli ſaxo
Filio qui perit ſiti hodiè monſtrate ,
Non peto flumina , non quæro fontem
Riuus eſt ſatis .
Acerba tollitis à nece inſontem
Vndam ſi datis .
Sed heù heù me infelicem !
Aquæ murmur non audio ,

 Et

Digitized by Google

Et riuulum non video;
Supplex lugens ad te manus extollo
Bone Superne Deus,
Tu fons aquæ perennis,
Largire morienti aquas vitales,
Qui cuncta donas gratis.
Non peto flumina non quæro fontem
Riuus eſt ſatis.

Ang. Agar Agar ad Cœlum,
Ad Cœlum oculos verte
Valebit enim Deus
Vnico oris ſui ſpiritu afflante
De petra ſuſcitare
Fluenta, & aquas dare.
Vt quid mulier lacrymaris
Anxio corde nunc triſtaris
Noli flere
Nec dolerè
Mane firma in Cęli ſpe.
Ne dilectus tuus intereat
Cedat fato ſiti pereat
Saxa, & montes
Dabunt fontes
Aquæ fluent largæ ad te.

FINIS PRIMÆ PARTIS.

SECVN-

Digitized by Google

SECVNDA PARS.

Ag. QVæ gemebunda vox, flebilis clamor
Aures nunc feriunt meas?
Pueri vox illa eſt, vox pueri mei;
Tu ploras fili, & clamas
Aquæ libamen petens;
Sed care fili care
Vacuus eſt vter iam, in eo relicta
Levi nequidem ſtilla.
Quam lacrymabilis,
Inexorabils
Infelix puer tua cruda ſors!
Omnia momenta
Pro te tormenta
Incedunt pariles & vita & mors. Quam &c.

Ag. Abraham Abraham vbi es?
Quam longa nos à te dirimit via;
Quanta nos vrgent mala.
Peribit quidem ſiti vnicus meus,
Opem ſi negat Deus.
Peribit peribit
Sub oculo meo,
Donante ſi Deo
Mox aquam non bibit.

Ab. Agar mea, care nate
Vbi gentium vos eſtis!
Premit ne dura ſors, fauet amica?
In Deo ſi ſperatis
Nil mali timeatis.
Non iam non peribit
Qui nititur Deo,

Qui

Qui ſperat in eo
Confuſus non ibit.
Ag. à 2. Peribit peribit.
Ab. Non iam non peribit.
Ang. Agar Agar ancilla
Sitientem Iſmaelem
Ne timeas periturum;
Ttanquillo viuas corde ò mulier fortis;
In igne aurum probatur,
Fides & in aduerſis
Auro pretioſa magis æſtimatur.
Non crudele vt tonat Cœlum
Sempre telum
Cadit iam fumantis iræ;
Cor fidele in Deo confiſum
Non fuit viſum
Fame ac ſiti vnquam perire.
Sar. Silete omnes ſilete;
Dilectus meus dormit,
Dulci dormit quiete.
Silete omnes ſilete.
Dormi puer, dormi nate,
Cœli fœtus pluſquam meus,
Quem immenſa ſui pietate
Mihi potens dedit Deus.
Blande pupule care
Eiecta ancilla & nato
Erunt vbique nobis
Mundi ſerena fax, & lœta dies,
Cordis amica pax & alma quies.
Ag. Vſquequò non exaudies
Magne Deus clementiæ?
Audi preces exaudi
Clamantis pueri, & flentis

Me-

Digitized by Google

Meas non vis audire, audi innocentis.
Sed heù heù quid aſpicio!
Iam virtus, Iſmael, tua elanguens cadit,
Frontis nitor iam fugit,
Ora genæque pallent,
Turbatur lux, mors in propinquo pulſat.
Si videro te mori, & moriar ego;
Sub arbore te ponam;
Morientem non videbo,
At ſedens contra te clamabo, & flebo.
Eia puer eamus ad mortem.
Brachia extende;
Meque apprehende,
Iunge manus collo meo.
Soli te commendo Deo:
Tremens quatitur
Cor, nec patitur
Tuam videre duriſſimam ſortem.
Eia puer &c.

Sar. Cur gemis Iſaac mi? gaude, ac exulta.
O' quanta dare tibi
Magnus iurauit Deus.
Vocaberis ille
Dilectus,
Electus
Tu filius & hæres;
Nec proles ancillæ
Conſortem
Tuam ſortem
Tenebit cohæres.

Ag. Ecce fatalis arbor
O' miſeranda proles.
Hic te depono, hic iace, hic mori expecta;
Extrema interim ſume

Oſ-

Oſcula genitricis;
Ego diſcedo iam diſcedo (heù dolor)
A' te non amplius vita
Dulcis mea, ſed mors pœna infinita.
Vos aſtra Cœli meo Iſmaeli
Lumen ferale
Vt fato ceſſit parate accendite;
Neque ſeueræ ſitis ò feræ,
Corpus mortale
Benignæ ac piæ humi recondite.
Ang. Vt quid relicta prole Agar diſcedis
Illacrymans & gemens!
Voce clamas amara
Magni conſilij Dei prorſus ignara.
O' ſi tu ſcires, & nunc videres
Quæ modo nouit, & videt Deus.
Non hinc abires, neque lugeres:
Quam dulcis foret hic ſermo meus.
Ab. Quæ curæ triſtes curæ
Grauant ſenile Cor, excruciant mentem?
Vivet ne Agar cum nato?
Per loca inuia, deſerta ibunt ſecuri
Belluas inter crudeles;
Eſurient, ſitient, laſſi ærumnas ferent?
Sar. Adhuc mœſtus ac plorans
De puero & ancilla Abraham turbaris?
Vbi firma tua fides?
Amor meus, Amor Iſaac?
Mandato Dei reclamas;
Abraham nos tu non amas?
Ab. Dei mandatum adoro
Feruet amore pectus
Geminus torquet me cordis affectus.
Sar. Feriant te ſagittæ Amoris;

Ama

Digitized by Google

Ama Saram, ama filium.
Ab. Sentio iam vulnera Amoris;
Ama Saram, amo filium.
Sar. Non ſit curæ, non ſit doloris
Nati & Agar iuſtum exilium.
Ab. Mihi eſt curæ mihi eſt doloris
Nati & Agar durum exilium.
Ag. Mortuus es fili mi, mea lux extincta?
Non vidi morientem,
Mortuum lugeo te nunc ſolo iacentem
Fundite lacrymas dolentes oculi.
Iſmael amabilis
Et adorabilis
Raptus eſt funere,
Quia caruit munere
Miſer & profugus vitalis poculi.
Fundite lacrymas dolentes oculi.
Ag. Agar Agar quid agis,
Gaude noli timere
Vocem pueri, vbi eſt, audiuit Deus;
Sermo videtur meus
Fortè non dignus fide?
Surge Agar veni & vide,
Vide, mox curre ad natum,
Ad puteum duc aquarum,
Quem tibi nunc oſtendit;
Hauri aquas, vtrem imple,
Propina morienti, & Iſmael viuat.
Viuat Iſmael viuat, viuat
Non vult Deus pueri mortem.
Adoleſcet,
Vir ſeneſcet,
Arcum tendens

At-

Digitized by Google

Atque oſtendens
Cordis robur, manum fortem.
Viuat &c.

Ag. Qui dulcis & iucundus
Reſonat Cœlo ſonus?
Delira ſomniat mens, falluntur aures?
Vera ne defert mihi
Superni Aliger Poli?
Surgo iam lœta ſurgo,
Luces hinc indè verto: en puteus aquæ.
Curro propero & volo.
Redeo ad te fili mi, vtinam viuas.
Iſmael care tu viuis;
O' mea benigna ſors
Quia te non rapuit mors.
Siſte lacrymas molles
O' rediuiue ò fortis
Inclit e victor mortis.
Surge venit triumphans Athleta
Sicut ceruus exilens per montem,
Veni ad aquas, curramus ad fontem
Noſtri fletus dulciſſima meta.
Surge &c.

Ad tanta cordis gaudia
Ceſſet luctus & clamor.
Mortem ſi non obiuit filius meus
Grates rependo tibi,
Munera tua ſunt ò magne Deus.
Ang. Diſce mortalis diſce
Prouidi amoris ludum;
Caræ quàm Deo ſint, valeant & preces,
Quem vitæ pariant fructum
Semina lacrymarum.

Poſt

Digitized by Google

Poſt fugatos Cœli horrores
Suos nitores
Aſtra pandunt plus lucentia.
Cùm videtur iam remota
Tunc ſit nota
Dei ſuauis PROVIDENTIA.

FINIS.

Digitized by Google

Digitized by Google